

Peningastefnunefnd Seðlabanka Íslands

Fundargerð peningastefnunefndar Seðlabanka Íslands

Mars 2019 (83. fundur)

Birt: 3. apríl 2019

Lög um Seðlabanka Íslands kveða svo á að það sé hlutverk peningastefnunefndar að ákvarða vexti og önnur stýritæki peningastefnunnar og að „[opinberlega skuli] birta fundargerðir peningastefnunefndar og gera grein fyrir ákvörðunum nefndarinnar og forsendum þeirra“. Í samræmi við lögin hefur peningastefnunefndin ákveðið að birta fundargerðir af vaxtaákvörðunarfundum sínum tveimur vikum eftir hverja ákvörðun. Þar koma einnig fram upplýsingar um atkvæði einstakra nefndarmanna.

Hér birtist fundargerð fundar peningastefnunefndarinnar 18. og 19. mars 2019, en á honum ræddi nefndin efnahagsþróunina, þróun á fjármálamörkuðum, vaxtaákvörðunina 20. mars og kynningu þeirrar ákvörðunar.

I Þróun í efnahags- og peningamálum

Áður en nefndarmenn fjölluðu um vaxtaákvörðunina ræddu þeir innlenda fjármálamarkaði, fjármálalegan stöðugleika, horfur í heimsbúskapnum og utanríkisviðskiptum Íslands, innlendan þjóðarbúskap og verðbólgu, með hliðsjón af upplýsingum sem hafa komið fram frá vaxtaákvörðun nefndarinnar 6. febrúar 2019.

Fjármálamarkaðir

Frá fundi peningastefnunefndar í febrúar hækkaði gengi krónunnar um 2,9% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu. Á sama tímabili hækkaði það um 3,2% gagnvart evru, 2,7% gagnvart Bandaríkjadal og um 0,6% gagnvart bresku pundi. Á milli funda seldi Seðlabankinn gjaldeyri fyrir tæplega 18 m. evra (2,5 ma.kr.). Hlutur Seðlabankans nam um 9% af heildarveltu á gjaldeyrismarkaði.

Taumhald peningastefnunnar miðað við raunvexti Seðlabankans var óbreytt frá febrúarfundi nefndarinnar miðað við meðaltal mismunandi mælikvarða á verðbólgu og verðbólguvæntingar til eins árs. Á þennan mælikvarða voru raunvextir bankans 0,9%. Miðað við ársverðbólgu voru þeir 1,5% og höfðu hækkað um 0,4 prósentur milli funda.

Vextir á millibankamarkaði með krónur voru nánast óbreyttir á milli funda en velta á markaðnum nam 17 ma.kr. á tímabilinu.

Ávöxtunarkrafa lengri óverðtryggðra ríkisbréfa hafði lækkað um 0,4 prósentur frá febrúarfundi nefndarinnar og krafa lengri verðtryggðra ríkis- og íbúðabréfa lækkað um 0,2-0,4 prósentur. Óverðtryggðir meðalvextir húsnæðislána og sjóðfélagalána lífeyrissjóða voru nánast óbreyttir frá febrúarfundi nefndarinnar. Á sama tímabili höfðu fastir meðalvextir verðtryggðra íbúðalána og breytilegir meðalvextir verðtryggðra sjóðfélagalána lækkað lítillega.

Miðað við þriggja mánaða millibankavexti hafði vaxtamunur aukist lítillega á milli funda og mældist 5,3 prósentur gagnvart evrusvæðinu og 2,4 prósentur gagnvart Bandaríkjunum. Langtímavaxtamunur gagnvart Þýskalandi hafði minnkað um 0,3 prósentur milli funda og var 4,7 prósentur og hafði minnkað um 0,3 prósentur gagnvart Bandaríkjunum og var 2,2 prósentur.

Mælikvarðar á áhættuálag erlendra skuldbindinga ríkissjóðs höfðu þróast með ólíkum hætti frá febrúarfundi nefndarinnar. Skuldatryggingarálag á fimm ára skuldbindingar ríkissjóðs í Bandaríkjadöllum hækkaði og var tæplega 0,8% en vaxtamunur á evruútgáfu ríkissjóðs gagnvart þýskum ríkisskuldabréfum lækkaði lítillega og var 0,5-0,6 prósentur.

Greiningardeildir fjármálafyrirtækja væntu þess að peningastefnunefnd héldi vöxtum óbreyttum. Vísuðu þær m.a. til hægari efnahagssumsvifa á komandi misserum, að raunvextir bankans væru lítið breyttir frá síðasta fundi nefndarinnar og að verðbólguhorfur hefðu heldur batnað.

Ársvöxtur víðs peningamagns (M3) var rúmlega 7½% í janúar sé leiðrétt fyrir innlánnum fallinna fjármálafyrirtækja sem er minni vöxtur en var síðasta haust. Vöxturinn helgast sem fyrr að stærstum hluta af meiri innlánnum heimila en hlutdeild atvinnufyrirtækja í vextinum hefur einnig aukist. Leiðrétt fyrir áhrifum skuldalækkunaraðgerða stjórnvalda má áætla að útlánastofn lánakerfisins til innlendra aðila hafi stækkað um 10½% að nafnvirði í janúar frá fyrra ári en sé stofn lána í erlendum gjaldmiðlum reiknaður á föstu gengi stækkaði stofninn um rúmlega 9%. Á sama tíma jukust útlán til heimila um 8½% milli ára og útlán til atvinnufyrirtækja um tæplega 13% en sé tekið tillit til gengisbreytinga var vöxturinn um 10%.

Úrvalsvísitala Kauphallarinnar, OMXI8, hækkaði um 11,7% milli funda nefndarinnar. Velta á aðalmarkaði nam 85 ma.kr. á fyrstu tveimur mánuðum ársins sem er um 22% minni velta miðað við árið á undan.

Alþjóðleg efnahagsmál og utanríkisviðskipti

Halli á vöruviðskiptum Íslands nam 15,3 ma.kr. í febrúar samkvæmt bráðabirgðatölum Hagstofu Íslands sem er nánast óbreytt frá sama tíma í fyrra (á föstu gengi). Hallinn á fyrstu tveimur mánuðum ársins var þó einungis 8,2 ma.kr. samanborið við 18,4 ma.kr. halla á sama tíma í fyrra. Verðmæti vöruútflutnings var nánast óbreytt á fyrstu tveimur mánuðum ársins frá sama tíma í fyrra en verðmæti innflutnings dróst saman um 8,3%. Minni innflutningur skýrist einkum af minni innflutningi á flutningatækjum en einnig á eldsneyti og smurolíum.

Miðað við skráð heimsmarkaðsverð hækkaði álverð um liðlega 1% milli funda peningastefnunefndar en var tæplega 8% lægra en á sama tíma í fyrra. Bráðabirgðatölur Hagstofunnar benda til þess að verð sjávarafurða í erlendum gjaldmiðlum hafi hækkað um 5,5% milli ára í janúar sl. Heimsmarkaðsverð á olíu hækkaði um liðlega 9% milli funda og var ríflega 67 Bandaríkjadalir á tunnu rétt fyrir fund nefndarinnar eða tæplega 4% hærra en það var á sama tíma í fyrra. Verðið var þó enn um fjórðungi lægra en það fór hvað hæst í byrjun október sl.

Raungengi miðað við hlutfallslegt verðlag hækkaði um 0,8% milli mánaða í febrúar og var því 11,4% yfir 25 ára sögulegu meðaltali en um 13,2% undir því sem það fór hæst í júní 2017. Á fyrstu tveimur mánuðum ársins var raungengi á þennan mælikvarða um 8% lægra en á sama tímabili í fyrra og má rekja lækkunina til 9,6% lækkunar nafngengis krónu en verðbólga hér á landi var um 1,8 prósentum meiri en að meðaltali í viðskiptalöndum Íslands.

Innlendur þjóðarbúskapur og verðbólga

Samkvæmt bráðabirgðatölum sem Hagstofan birti í mars var hagvöxtur 4% á fjórða ársfjórðungi 2018 en þjóðarútgjöld jukust um 4,1% milli ára á fjórðungnum. Útflutningur minnkaði um 5,9% milli ára en það má rekja til 11,4% samdráttar í þjónustuútflutningi. Á sama tíma minnkaði innflutningur um 6% en framlag utanríkisviðskipta til hagvaxtar var neikvætt um sem nemur 0,1 prósentu. Hagvöxtur á árinu í heild nam 4,6% þar sem þjóðarútgjöld jukust um 4,1% og framlag utanríkisviðskipta nam 0,7 prósentum. Vöxtur útflutnings á árinu var 1,6% en samdráttur í vöruinnflutningi leiddi til þess að innflutningur í heild stóð svo til í stað á árinu. Hagvöxtur ársins var 0,3 prósentum meiri en gert var ráð fyrir í febrúarspá *Peningamála*. Þar munaði mest um framlag utanríkisviðskipta sem var 0,3 prósentum meira en spáð var. Vöxtur þjóðarútgjalda var hins vegar á heildina litið í takt við spána.

Viðskiptajöfnuður var jákvæður um 0,3 ma.kr. á fjórða ársfjórðungi í fyrra. Það er minni afgangur en á sama ársfjórðungi 2017 þegar hann var 6,7 ma.kr. Minni afgangur nú skýrist af minni afgangi á þjónustuviðskiptum. Á móti var halli á vöruskiptum minni og afgangur á jöfnuði frumbáttatekna og rekstrarframlaga meiri. Afgangur á viðskiptajöfnuði nam um 81,5 ma.kr. á árinu í heild í fyrra eða sem nemur 2,9% af landsframleiðslu. Það er minni afgangur en á árinu 2017 þegar hann var 3,6% af landsframleiðslu og sá minnsti í sex ár. Afgangur á þjónustuviðskiptum dróst saman milli ára en á móti var halli á vöruskiptum minni sem og halli frumbáttatekna og rekstrarframlaga.

Helstu vísbendingar um þróun einkaneyslu á fyrsta ársfjórðungi gefa til kynna að áfram hafi dregið úr vexti hennar og að vöxturinn verði hægari á þessu ári en hann var lengst af á síðasta ári. Væntingavísitala Gallup mældist 90,3 stig í febrúar en eftir mikla lækkun á seinni hluta síðasta árs hefur vísitalan heldur hækkað í upphafi ársins þótt hún mælist enn lægri en hún var á sama tíma fyrir ári.

Samkvæmt niðurstöðum vorkönnunar Gallup sem framkvæmd var í febrúar meðal 400 stærstu fyrirtækja landsins voru viðhorf fyrirtækja til núverandi efnahagsaðstæðna hvorki jákvæð né neikvæð og lakari en í vetrarkönnuninni og á sama tíma fyrir ári. Viðhorf stjórnenda til horfa á næstu sex mánuðum voru þó heldur jákvæðari en í vetrarkönnuninni en neikvæðari en í vorkönnuninni fyrir ári. Um 42% stjórnenda töldu núverandi aðstæður hvorki góðar né slæmar og um 32% töldu þær slæmar. Horft til næstu sex mánaða töldu um 60% stjórnenda að aðstæður í efnahagslífinu myndu versna og um þriðjungur að þær yrðu hvorki betri né verri. Um 7,5% stjórnenda töldu að aðstæður yrðu betri eftir sex mánuði. Svartsýnum stjórnendum hefur því fækkað lítillaga frá því í vetur þegar ríflega $\frac{1}{3}$ stjórnenda töldu að aðstæður myndu versna en fjölgað töluvert frá því í vorkönnuninni í fyrra þegar um 30% stjórnenda voru sömu skoðunar. Viðhorf stjórnenda til innlendarar eftirspurnar bötnuðu einnig lítillaga frá vetrarkönnuninni en voru verri en fyrir ári. Væntingar stjórnenda fyrirtækja í iðnaði og ýmissi sérhæfðri þjónustu um þróun innlendarar eftirspurnar bötnuðu mest frá vetrarkönnuninni. Viðhorf til erlendarar eftirspurnar hafa lítið breyst frá því í maí 2018 en um helmingur stjórnenda telur að erlend eftirspurn muni standa í stað á næstu sex mánuðum.

Samkvæmt könnuninni töldu rúmlega 36% fyrirtækja að hlutfall hagnaðar fyrirtækisins af veltu árið 2019 yrði svipað og í fyrra en um 2 prósentum fleiri töldu að hagnaðurinn myndi minnka samanborið við haustkönnunina. Vega þar þyngst væntingar stjórnenda í samgöngum, flutningum og ferðaþjónustu, byggingastarfsemi og verslun. Viðhorf til rekstrarhorfa voru einnig nokkru neikvæðari en í haustkönnuninni í öllum geirum að undanskildum iðnaði og framleiðslu.

Samkvæmt árstíðarleiddréttum niðurstöðum vorkönnunarinnar vildu 14% fyrirtækja fjölga starfsfólki en um 23% vildu fækka. Munurinn var því neikvæður um 9 prósentur samanborið við tæplega 19 prósentur í vetrarkönnuninni. Töluverður viðsnúningur hefur þó orðið frá vorkönnun fyrra árs þegar hann var jákvæður um 16 prósentur. Mestrar svartsýni gætti í samgöngum, flutningum og ferðaþjónustu þar sem munurinn var neikvæður um 25 prósentur en aðeins var útlit fyrir lítillega fjölgun starfsfólks í byggingastarfsemi og veitum og í ýmissi sérhæfðri þjónustu.

Sé leiðrétt fyrir árstíðarsveiflu töldu 12% fyrirtækja vera skort á starfsfólki. Hlutfallið var 6 prósentum lægra en í vetrarkönnuninni og 21 prósentu lægra en í vorkönnun fyrra árs. Um 30% stjórnenda í byggingastarfsemi og veitum töldu vera skort á starfsfólki en í sjávarútvegi var sama hlutfall lægst, aðeins um 5%. Í öðrum atvinnugreinum var hlutfallið á bilinu 7-22%.

Um 38% stjórnenda töldu fyrirtæki sitt eiga í vandræðum með að mæta óvæntri eftirspurn, sé litið framhjá árstíðarsveiflu. Hlutfallið var því lítillega lægra en í vetrarkönnuninni en 14 prósentum lægra en í vorkönnuninni fyrir ári. Vandinn var mestur í sjávarútvegi þar sem tæplega þrjú af hverjum fimm stjórnendum voru svartsýnir á að geta mætt óvæntri eftirspurn en minnstur var hann í verslun þar sem rúmlega einn af hverjum fimm stjórnendum var sömu skoðunar.

Launavísitalan hækkaði um 0,3% milli mánaða í janúar og um 5,8% milli ára. Raunlaun voru 2,3% hærri í mánuðinum en á sama tíma árið 2018. Samkvæmt bráðabirgðatölum Hagstofunnar var hlutfall launa og launatengdra gjalda af vergum þáttatekjum 64,3% í fyrra sem er 0,5 prósentum herra en árið á undan og 3,8 prósentum yfir meðaltali síðustu 20 ára. Eldri tölur voru einnig endurskoðaðar, mest fyrir árið 2017, en á heildina litið var þróun undanfarinna tveggja ára í takt við það sem gert var ráð fyrir í febrúarspá *Peningamála*.

Húsnæðisverðsvísitala Hagstofunnar fyrir allt landið, sem birt var í febrúar, hækkaði um 0,3% milli mánaða að teknu tilliti til árstíðar en um 5,6% milli ára. Vísitala fasteignaverðs á höfuðborgarsvæðinu, sem Þjóðskrá Íslands reiknar út, hækkaði um 0,2% milli mánaða í janúar þegar leiðrétt hefur verið fyrir árstíðarsveiflu en um 5,2% milli ára. Árshækkun fasteignaverðs hefur því verið frekar stöðug í kringum 5% síðan í apríl 2018. Þinglýstum kaupsamningum á landinu öllu fækkaði um 9,4% milli ára í janúar en fjöldi kaupsamninga með nýbyggingar jókst um 2,6% á sama tímabili.

Vísitala neysliverðs hækkaði um 0,19% milli mánaða í febrúar. Ársverðbólga mældist 3% og hjaðnaði um 0,4 prósentur frá síðasta fundi nefndarinnar. Vísitala neysliverðs án húsnæðis hafði hækkað um 2,1% frá febrúar í fyrra. Miðgildi ólíkra mælikvarða á undirliggjandi verðbólgu var 3,1% í febrúar og hafði hækkað um 1 prósentu frá sama tíma í fyrra.

Megindrifkraftur hækkingar vísitölu neysliverðs í febrúar voru útsölulok á húsgögnum og heimilisbúnaði. Flugfargjöld til útlanda lækkuðu annan mánuðinn í röð og mældust tæplega 12% lægri en á sama tíma í fyrra. Einnig lækkaði verð innfluttrar matvöru og nýrra bíla milli mánaða.

Samkvæmt vorkönnunum Gallup mældust verðbólguvæntingar heimila og stjórnenda fyrirtækja til eins árs 4% og voru óbreyttar frá vetrarkönnuninni en 1 prósentu hærri en í vorkönnunum 2018. Væntingar þeirra um verðbólgu á næstu fimm árum hækkuðu hins vegar um 0,5 prósentur milli kannana í 3,5-4%. Verðbólguálag á skuldabréfamarkaði til fimm og tíu ára var um 3,4% rétt fyrir fund nefndarinnar og hafði lækkað frá febrúarfundi nefndarinnar. Álagið til tíu ára hefur verið að meðaltali 3,7% það sem af er fyrsta ársfjórðungi sem er 0,4 prósentum lægra en á síðasta fjórðungi í fyrra.

II Vaxtaákvörðunin

Seðlabankastjóri greindi nefndarmönnum frá þróuninni á innlendum gjaldeyrismarkaði í kjölfar þess að frumvarp um losun síðasta hluta aflandskrónueigna var samþykkt á Alþingi og samtímis ákveðið að lækka bindihlutfall sérstakrar bindiskyldu á fjármagnsinnstreymi niður í núll. Útflæði á gjaldeyrismarkaði hefði verið minna en vænta mátti auk þess sem innflæði vegna nýfjárfestingar á skuldabréfamarkaði hefði vegið upp á móti. Einnig hefði verið nokkurt innstreymi inn á hlutabréfamarkað og dregið hefði úr útstreymi vegna lífeyrissjóðanna. Seðlabankinn hefði því einungis gripið einu sinni inn á gjaldeyrismarkað og selt gjaldeyri síðan lögin voru samþykkt en gengi krónunnar hafði hækkað milli funda nefndarinnar.

Aðstoðarseðlabankastjóri greindi frá því helsta í frumvarpi til laga um Seðlabanka Íslands en það ásamt frumvarpi um breytingar á ýmsum lögum vegna sameiningar Seðlabankans og Fjármálaeftirlitsins hafði verið í samráðsgátt stjórnvalda síðan 7. mars sl.

Nefndarmenn ræddu taumhald peningastefnunnar í ljósi nýjustu upplýsinga um framvindu efnahagsmála og þess að raunvextir bankans höfðu haldist óbreyttir milli funda. Rætt var um hvort taumhaldið væri hæfilegt í ljósi verðbólguhorfa en á fundinum í febrúar hafði nefndin ákveðið að halda vöxtum óbreyttum m.a. í ljósi þess að horfur væru á því að spenna í þjóðarbúskapnum minnkaði hraðar en áður var talið og taumhald peningastefnunnar hefði aukist á ný.

Nefndarmenn ræddu nýlega birtar bráðabirgðatölur þjóðhagsreikninga en samkvæmt þeim hægði nokkuð á hagvexti á seinni hluta síðasta árs frá því sem hann hafði verið á fyrri hluta ársins. Hagvöxtur var 4,6% á árinu öllu en í febrúarspá sinni hafði Seðlabankinn gert ráð fyrir að hann yrði 4,3%. Nefndarmenn veittu því athygli að vöxtur innflutnings vöru og þjónustu var lítill sem enginn á árinu 2018 samhliða ágætum vexti þjóðarútgjalda. Nýlegar vísbendingar um efnahagssumsvif og af vinnumarkaði bentu til þess að spenna í þjóðarbúskapnum héldi áfram að minnka. Nefndarmenn ræddu þá óvissu sem væri fyrir hendi í ferðapjónustunni vegna erfiðleika í flugrekstri. Fram kom að yfirstandandi verkföll gætu ennfremur leitt til hraðari kólnunar í þjóðarbúskapnum og einnig að horfur um vöruútflutning hefðu versnað í kjölfar slæmrar loðnuvertíðar.

Nefndin ræddi verðbólguþróunina en verðbólga var 3% í febrúar og hafði hjaðnað frá því í desember sl. þegar hún mældist 3,7%. Nefndarmenn tóku mið af því að þar vegi þyngst að dregið hefði úr áhrifum hækkunar innflutningsverðs vegna gengislækkunar krónunnar á haustmánuðum síðasta árs og að framlag húsnæðis til verðbólgu hefði minnkað. Bent var á að í ljósi rekstrarerfiðleika hjá innlendum flugfélögum gætu flugfargjöld hækkað og verðbólguhorfur því versnað. Nefndin veitti því einnig athygli að gengi krónunnar hefði hækkað um tæplega 3% frá febrúarfundi peningastefnunnar. Enn væri þó líklegt að verðbólga myndi aukast eitthvað fram eftir ári en hvað yrði væri háð niðurstöðu kjarasamninga sem ekki lægi fyrir.

Nefndarmenn ræddu mögulegar orsakir þeirrar stöðu sem upp væri komin á vinnumarkaði og að hversu miklu leyti hún stafaði af mikilli framleiðsluspennu. Fram kom í umræðunni að líklega væri um að ræða samspil mikils vaxtar í ferðaþjónustu sem væri með hlutfallslega lægri framleiðni en aðrar atvinnugreinar, aukinnar vinnuaflseftirspurnar, óánægju með tekjuskiptingu í samfélaginu og nýrra áherslna í forystu verkalýðsfélaga. Einnig var bent á að erfið staða á húsnæðismarkaði í kjölfar mikilla verðhækkana og skorts á framboði hefði haft töluverð áhrif og líklega einnig skuldalækkunaraðgerðir gagnvart þeim sem eiga húsnæði. Nefndarmenn ræddu möguleg viðbrögð ef niðurstöður kjarasamninga yrðu til þess að verðbólguhorfur myndu versna. Ef umsamdar launahækkanir samræmdust ekki verðbólguþækkningu og í þeim mæli sem rekja mætti þær til mikillar vinnuaflseftirspurnar og viðvarandi framleiðsluspennu væri að öðru óbreyttu óhjákvæmilegt að auka taumhald peningastefnunnar.

Nefndarmenn veittu því athygli að langtímaverðbólguvæntingar heimila og fyrirtækja hefðu hækkað en verðbólguálag á skuldabréfamarkaði lækkað og á alla mælikvarða væru langtímaverðbólguvæntingar enn yfir verðbólguþækkningu. Eins og nefndin hafði áður bent á hefði skörp hækkun verðbólguvæntinga á seinni hluta síðasta árs líklega að hluta stafað af hækkun áhættuálags en ekki eingöngu væntingum um meiri verðbólgu. Lækkun verðbólguálags að undanfögnu mætti því einnig að hluta rekja til lækkunar áhættuálags. Nefndarmenn tóku einnig mið af því að væntingar um verðbólgu til skamms tíma hefðu lítið breyst frá síðasta fundi peningastefnunnar og væri taumhald peningastefnunnar, eins og það mælist í raunvöxtum Seðlabankans, óbreytt frá fyrri fundi.

Með hliðsjón af umræðunni lagði seðlabankastjóri til að vextir bankans yrðu óbreyttir. Meginvextir bankans, þ.e. vextir á sjö daga bundnum innlánnum, yrðu 4,5%, innlánsvextir (vextir á viðskiptareikningum) 4,25%, vextir af lánnum gegn veði til sjö daga 5,25% og daglánvextir 6,25%. Allir nefndarmenn studdu tillögu seðlabankastjóra.

Að mati nefndarmanna myndi peningastefnan á næstunni ráðast af samspili minni spennu í þjóðarbúskapnum, launaákvörðana og þróunar verðbólgu og verðbólguvæntinga.

Nefndin ítrekaði að hún hefði bæði vilja og þau tæki sem þyrfti til að halda verðbólgu og verðbólguvæntingum við markmið til lengri tíma lítið og var sammála um að það gæti kallað á harðara taumhald peningastefnunnar á komandi mánuðum. Aðrar ákvarðanir, einkum á vinnumarkaði og í ríkisfjármálum, myndu skipta miklu um hvort svo yrði og hefðu áhrif á hversu mikill fórnarkostnaður yrði í lægra atvinnustigi.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Már Guðmundsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Rannveig Sigurðardóttir, aðstoðarseðlabankastjóri

Þórarinn G. Pétursson, aðalhogfræðingur

Gylfi Zoëga, prófessor, utanaðkomandi nefndarmaður

Katrín Ólafsdóttir, lektor, utanaðkomandi nefndarmaður

Þar að auki sátu fjölmargir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Karen Áslaug Vignisdóttir ritaði fundargerð.

Næsta yfirlýsing peningastefnunefndarinnar verður birt miðvikudaginn 22. maí 2019.